Ἔτος Ι' Περίοδος Β' — Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου Πέμπτη 1910 — Ἀριθ. 494

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Δραχ χρυσαῖ 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*περὶ τῆς πρὸς τὴν Κρήτην ἀπειλῆς τῆς Εὐρώπης*). — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Οἱ ξένοι περὶ ἡμῶν (*ἡ ἄλλη Ἑλλάς*). — Ἡ ἐν Κρήτῃ ἑτεροδικία (*τὰ περὶ τούτου ἀνταλλογέντα ἐπίσημα ἔγγραφα. — Τὸ κείμενον τῆς διακοινώσεως περὶ μὴ συμμετοχῆς τῶν Κρητῶν εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐκλογάς*). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλὶς (*Ἀ. Κροαζέ. Τὸ πνεῦμα τῆς δημοκρατίας τῶν Ἀθηναίων*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 3 Φεβρουαρίου 1910

Ἡ κρητικὴ πολιτεία πρέπει νὰ ἀποθέσῃ τὴν τελευταίαν διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων περὶ τῆς μὴ ἀποστολῆς βουλευτῶν εἰς Ἀθήνας εἰς τὰ πολυτιμότατα ἱστορικά της κειμήλια. Ὅταν εὐδοκήσῃ ὁ Θεός, καὶ θᾶττον ἢ βράδιον θὰ εὐδοκήσῃ, νὰ πληρωθῶσιν οἱ αἰώνιοι πόθοι τῆς Κρήτης, τὸ οἰκτρὸν ἔγγραφον θὰ χρησιμεύσῃ αὐτῇ ὡς μνημεῖον πολύτιμον μαρτυροῦν τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας, εἰς ἃς ὑπεβλήθη χάριν τῆς ἐλευθερίας της, μαρτυροῦν τὴν πολιτικὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν δικαίων της ἀπέναντι τῆς ἠθικῆς ἀδυναμίας τῆς κραταιᾶς Εὐρώπης.

Διότι ἀληθῶς σπανίως ἡ ὕβρις καὶ ἡ βία ὑπέστησαν οἰκτροτέραν ταπείνωσιν καὶ σπανιώτερον ἔτι ἐκραταιώθη ἡ δύναμις τοῦ δικαίου ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀδυνάτων.

Ἀντὶ δυσφορίας παρηγορίαν πρέπει νὰ ἀντλήσωσιν οἱ Κρῆτες ἐκ τοῦ ἀπαισίου ἐγγράφου· ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἡρωϊκῶν νησιωτῶν οὐχὶ ἡ ἀπογοήτευσις, ἀλλ' ἡ ὑπερηφάνεια πρέπει νὰ κρατήσῃ, συναισθανομένων, ὅτι τὸ δίκαιον αὐτῶν τὸ ἀπαράγραπτον, ὅπως πιεσθῇ, ἐδέησε νὰ ἐπιστρατευθῶσι στόλοι καὶ νὰ ἑτοιμασθῶσι στρατοὶ καὶ νὰ τεθῇ εἰς ἔμφοβον κίνησιν ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης ἡ διπλωματία.

Χιλιετηρίδες παρῆλθον καὶ χιλιετηρίδες θὰ παρέλθωσι καὶ ἡ νῆσος θὰ μείνῃ ἐκεῖ, ὅπου ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἐτέθη, τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν ὁ αἰώνιος φρουρός. Ἀφρικανοὶ καὶ Ἀσιᾶται καὶ τῆς Δύσεως βάρβαροι διῆλθον ἐξ αὐτῆς καὶ ἐκ περιτροπῆς ἐδέσποσαν τῆς γενετείρας τοῦ Μίνως. Ἀλλ' ὅλοι ὑπῆρξαν διαβάται, ὅλοι ἐξηφανίσθησαν μεθ' οἵας ὁρμῆς ἦλθον, ὡς ἀκρίδες πλάνητες· μόνον εἷς δὲν ἔφυγεν, ὁ Ἕλλην χωρικὸς τῆς Κρήτης, ὁ πολυύμνητος τοξότης, οὗ τὰς ἀτελευτήτους γενεὰς συνεχίζει ὁ ἀπαράβλητος Τουρκομάχος πολεμιστὴς τῆς σήμερον.

Μάτην ἀπειλοῦσι τὴν νῆσον οἱ σιδηρόφρακτοι στόλοι τῆς Εὐρώπης· μάτην ἐκλαρυγγίζονται οἱ Πισὼν ἀπειλοῦντες· μάτην οἱ ὁρμοῦντες ἐν Σούδᾳ σιδηρόπηκτοι κολοσσοὶ ἐπιδεικνύουσι τὴν δύναμίν των κατὰ τῆς ἀόπλου νήσου. Δὲν φρουροῦσιν ἢ ἑνὸς νεκροῦ, τοῦ Τούρκου, τὸν ἐν τῇ νήσῳ τάφον, παρ' ὃν ὑπερήφανος διέρχεται ἡ κρητικὴ ἐλευθερία καταφρονοῦσα ὀλιγώτερον τὸ τουρκικὸν πτῶμα ἢ τοὺς οἰκτροὺς φρουρούς του, ζῶσα αὐτὴ καὶ ἀληθὴς δύναμις, κυρίαρχος γνησία τῶν ὀρέων καὶ πεδιάδων τῆς Κρήτης, σύντροφος αἰώνιος πλέον τῶν ἀνδρείων τέκνων αὐτῆς.

Ὅλοι οἱ μύδροι τῶν τηλεβόλων τῆς Εὐρώπης δὲν θὰ δυνηθῶσι πλέον νὰ φονεύσωσι τὴν κρητικὴν ἐλευθερίαν καὶ οὐδεμία δύναμις θὰ ἀναστήσῃ τὸν κεκοιμημένον τὸν αἰώνιον ὕπνον ἐχθρόν της, τὸν Τοῦρκον. Ἀφήσωμεν ἀνενόχλητος ἡ μισθοφοροῦσα Εὐρώπη νὰ καταισχύνῃ τὴν ὑλικήν της δύναμιν φρουροῦσα τὴν σκιὰν τοῦ ἐκλιπόντος τυράννου. Ἀφήσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους διπλωμάτας νὰ κλαυσαυχενίζωνται πρὸ τῶν διπλωματῶν τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ λαλῶσι τὴν γλῶσσαν, εἰς ἣν οὗτοι εἶναι εἰθισμένοι, τὴν γλῶσσαν τοῦ ψεύδους, νὰ ἐπιδαψιλεύωσι φιλοφρονήματα, νὰ ἐξυμνῶσι τὴν εὐμένειαν καὶ τὸ φιλοδίκαιον τῶν Προστατίδων καὶ ἐξακολουθήσωμεν ἡμεῖς ὡς λαὸς ἑλληνικὸς ἐργαζόμενος ἐν σιγῇ καὶ κραταιοῦντες τὸ φρόνημα, τὴν συνείδησιν, τὰ αἰσθήματα, ἅτινα ἐκληροδότησαν ἡμῖν οἱ πατέρες· τὸ φρόνημα, ὅτι ἡ Ἀνατολὴ εἶναι ἰδική μας, τὴν συνείδησιν, ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες ἀποτελοῦμεν μίαν οἰκογένειαν, τὰ αἰσθήματα, ὅτι πρέπει τὴν οἰκογένειαν ταύτην νὰ στεγάσῃ μία πολιτικὴ στέγη, νὰ περιλάβῃ ἓν κράτος· πάντα ταῦτα, φρόνημα, συνείδησις, αἰσθήματα ἐχλευάσθησαν ἅπαξ ὑπὸ τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' ἡ χλεύη ἔμεινε κτῆμα τῶν ὑβριστῶν μας καὶ ἐπὶ τῆς ἐρήμου καὶ τουρκοπατήτου γῆς τῆς πανυβρίστου Ἑλλάδος οἱ ἀγρόται, οἱ ἁλιεῖς καὶ οἱ ποιμένες ἵδρυσαν εἰς αἰώνιον αἶσχος τῆς ὑψαύχενος, ἀλλὰ ταπεινοφρονούσης Εὐρώπης, εἰς αἰώνιον δόξαν τῶν ἀγώνων τῆς φυλῆς μας ἀσάλευτον κρηπῖδα τῆς πανελληνίου ἐλευθερίας.

Περισυλλέξωμεν καὶ πάλιν τὰς ἡμετέρας δυνάμεις καὶ ἀπαθεῖς καὶ νηφάλιοι ἐγκαρτερήσωμεν εἰς τὴν καταπληκτικὴν ἀηδίαν, ἣν παρέχουσιν ἡμῖν οἱ ἐναγκαλισμοὶ τοῦ Γκὸλτς καὶ τοῦ Σεφκέτ, αἱ περιπτύξεις τοῦ Ναμπῆ καὶ τοῦ Ἕλιοτ, οἱ περιπαθεῖς ἀσπασμοὶ τοῦ Πισσὼν καὶ τοῦ Χακκῆ. Ἐπὶ τὴν Ἀνατολήν, τὴν προσφιλῆ χώραν τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου τῆς ἀτελευτήτου σειρᾶς τῶν πατέρων, τῶν παιδικῶν μας ἀναμνήσεων, τῶν εὐγενῶν φιλοδοξιῶν μας, τὴν κοιτίδα ἀλησμονήτου εὐκλείας, τὸ ποθετὸν εὐγενεστάτων ἡμῶν ὀνείρων στάδιον, ὀσημέραι ὀγκοῦται τρομερωτάτη θύελλα, ἐν ᾗ ἑκόντες ἄκοντες θὰ παρασυρθῶμεν.

Ἐνισχύσωμεν ἡμᾶς αὐτούς, ὥστε νὰ μείνωμεν ἀκλόνητοι καὶ ἀκατάβλητοι· ὁπλίσωμεν τὸν βραχίονα διὰ τοῦ σιδήρου καὶ τὰς φρένας μὲ τὴν σύνεσιν, διότι ἀμφοτέρων, μάλιστα δὲ τοῦ δευτέρου, ἔχομεν μεγίστην καὶ ἀπαραίτητον ἀνάγκην, ἵνα ἐπιβάλωμεν τὰ δίκαιά μας.

Καὶ θὰ τὰ ἐπιβάλωμεν, διότι ὁ ἔχων τὸ δίκαιον ἔχει σύμμαχον καὶ τὴν Πρόνοιαν, τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἣν δὲν βλέπουσιν οἱ μωροί, ἥτις ὅμως εἶναι ἀπανταχοῦ παροῦσα, ἵνα ἐνθαρρύνῃ καὶ δοξάζῃ τοὺς ἀδικουμένους, ἵνα μυκτηρίζῃ καὶ καταισχύνῃ τοὺς ἀδικοῦντας.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Αἱ τουρκοελληνικαὶ σχέσεις.

Ἡ τρικυμία εἰσέτι δὲν ἐκόπασεν, ἀλλ' εὑρίσκεται ἐν προδήλῳ κατευνασμῷ. Ἔρχονται οὐχ ἧττον ἡμῖν καὶ ἀκούονται ὡς ἐξησθενημέναι βρονταὶ θυέλλης σβεννυμένης εἰδήσεις ἀνησυχητικαὶ εἰσέτι, οἷαι, ὅτι αἱ ἐν τῇ πρώτῃ στιγμῇ τῆς τουρκικῆς ἐξάψεως ληφθεῖσαι στρατιωτικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται. Εἶναι περίεργον, ἀλλὰ καὶ διδακτικὸν συνάμα νὰ μάθωμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ἀποφασισθέντα, δι' ὧν οἱ συνήθως ψύχραιμοι μέχρι νωθρείας Τοῦρκοι ἤρχισαν ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα νὰ ἀποδεικνύωνται ἀποκτήσαντες νευροπάθειαν μεσημβρινῶν λαῶν, ἐκτὸς ἂν ἑρμηνευθῇ ἡ διαγωγὴ των αὕτη ὡς διπλωματικὸν τέχνασμα.

Οἱ ἐπίσημοι ἐν Κωνσταντινουπόλει κύκλοι, ἔγραψεν ὁ παρισινὸς «Χρόνος» τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, διακηρύττουσιν, ὅτι ἡ Τουρκία θὰ θεωρήσῃ ἀφορμὴν πολέμου τὴν παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἀποδοχὴν Κρητῶν ἀντιπροσώπων ἐν τῇ ἐθνικῇ συνελεύσει. Μέρος τοῦ ἐν Ἠπείρῳ στρατοῦ καὶ τὸ τρίτον σῶμα στρατοῦ τῆς Θεσσαλονίκης εἶναι ἕτοιμα νὰ διαβῶσι τὰ σύνορα καὶ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Ὁ ὀθωμανικὸς στόλος συγκείμενος ἐξ εἴκοσι πλοίων καταδρομικῶν, τορπιλλικῶν καὶ ἀντιτορπιλλικῶν εἶναι ἕτοιμος νὰ καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ. Τὸ ὀθωμανικὸν δὲ κοινοβούλιον ἔσπευσε νὰ ψηφίσῃ ὁμοφώνως τὴν ἄμεσον ἀγορὰν τεσσάρων ἀντιτορπιλλικῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα ἐτηλεγραφεῖτο τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ὅτι ἐκλήθησαν ὑπὸ τὰς σημαίας αἱ ἐφεδρικαὶ ἡλικίαι τῶν ἀπὸ τοῦ 1904-1906 ἐτῶν ἢ ἐν ὅλῳ 125 000 ἄνδρες πρὸς ἐκτέλεσιν γυμνασίων παρὰ τὴν Αἰκατερίνην, ἐν τῇ ἀριστερᾷ δῆλον ὅτι ἀκτῇ τοῦ θερμαϊκοῦ κόλπου.

Τῷ ὄντι ἡ ἀρχικὴ ὥθησις ἐξακολουθεῖ κρατοῦσα τὴν Θεσσαλονίκην, ὡς ἔδραν τοῦ γ' στρατιωτικοῦ σώματος, ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ. Πολεμεφόδια ἐξαποστέλλονται πρὸς τὰς κατὰ τόπους στρατιωτικὰς διοικήσεις, διαταγαὶ πρὸς διόρθωσιν τῶν ὁδῶν, ἀξιωματικοὶ μετακινοῦνται καὶ αἱ φρουραὶ ἐπαλλάσσονται. Ἡ κίνησις αὕτη μετεδόθη, ὡς εἰκός, καὶ ἐν Ἠπείρῳ, ὅπου κατὰ τὰς ἐκεῖθεν εἰδήσεις ἀναμένεται ἡ προσέλευσις τῶν ἐφέδρων.

Κατὰ πάσας τὰς πιθανότητας αἱ στρατιωτικαὶ αὗται ἐπιδείξεις τῆς γείτονος ἐπικρατείας θὰ μείνωσι μόνον ἐπιδείξεις, τό γε νῦν ἔχον. Ἐξακριβωθέντος ἤδη, ὅτι ἡ ἐθνοσυνέλευσις θὰ ἀσχοληθῇ περὶ τῶν οἰκιακῶν τῆς Ἑλλάδος ὑποθέσεων καὶ ὅτι ἡ σύγκλησις αὐτῆς θὰ γίνῃ κατὰ τὸν Δεκέμβριον, ἴσως δὲ καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἑπομένου ἔτους, ἡ ἀφορμὴ ἐκείνη τοῦ πολέμου, ἡ ἀποδοχὴ δῆλον ὅτι Κρητῶν βουλευτῶν, ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει θὰ βραδύνῃ νὰ ἔλθῃ καὶ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ εἶναι περιττὸν νὰ βλέπωμεν ἀλλήλους Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ὡς ἠρεθισμένοι ἀλεκτρύονες.

Ὅπως δήποτε αἱ ἐπιδείξεις αὗται τῆς Τουρκίας, εἰς ἃς τόσον προχείρως καταφεύγει καθ' ἡμῶν, εἶναι πικρὸν μέν, ἀλλὰ διδακτικώτατον μάθημα, ἰδίᾳ διὰ τὸν στρατιωτικὸν Σύνδεσμον. Ἐξηγέρθημεν κατὰ τῶν φαυλοκρατικῶν κυβερνήσεων, διότι ἀφῆκαν ἄφρουρητον καὶ ἄμαχον τὴν Ἑλλάδα. Ἐπεδιώξαμεν δὲ ἐξεγερθέντες νὰ ἀνακόψωμεν τὴν τουρκικὴν αὐθάδειαν, δι' ἧς ἀπειλούμεθα ἑκάστοτε, ὁτὲ μὲν νὰ ἴδωμεν εἰς Πειραιᾶ ἐπιφαινόμενον τὸν τουρκικὸν στόλον, ὅτε δὲ τὴν Θεσσαλίαν καταλαμβανομένην ὡς ἀγρὸν ἄνευ ἀγροφύλακος ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ὁρδῶν. Εἶναι καιρὸς ὁ «Στρατ. Σύνδεσμος» νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι τὸ ἔθνος ἐπανέθηκεν εἰς χεῖράς του τὴν τιμὴν καὶ τὸ μέλλον του καὶ ὅτι ἀμφότερα ταῦτα μόνον δι' ἐσπευσμένης καὶ φιλοπονωτάτης ἐργασίας δύνανται νὰ ὑπηρετηθῶσι, τοιαύτην δὲ ἐργασίαν δὶν βλέπομεν, ὡς ἀνεμένομεν.

Γέ γράφει περὶ τούτου ἡ "ἐφημ. τῆς Κολωνίας". Σύγκρισις Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων.

Ἂν μὴ φθάνωσιν αἱ προτροπαὶ πάντων, ὅσοι ἀγαπῶσι τὴν πατρίδα των, φρόνιμον εἶναι νὰ ἀκούσωμεν τί καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσι περὶ ἡμῶν καὶ νὰ αἰσθανθῶμεν ὅλην τὴν πικρίαν ταπεινωτικῆς συγκρίσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν νεοπαγῆ Βουλγαρίαν καὶ νὰ διδαχθῶμεν ἐκ τοῦ πικροτάτου μαθήματος τὴν ἀλήθειαν. Ἡ «ἐφημ. τῆς Κολωνίας» εἶναι φύλλον ἔχθιστα ἀείποτε διακείμενον πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν. Ἀλλ' οὐδέποτε ἔγραψεν ἄρθρον φιλελληνικώτερον ἢ τὸ ἐν τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ περικοπῇ ὧδε παρατιθέμενον, διότι γνήσιος φιλελληνισμὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις λαλεῖ ἡμῖν τὴν ἀλήθειαν. Καὶ λέγει ἡ «ἐφημ. τῆς Κολωνίας».

Πρὸ 13 ἐτῶν, ὅτε ἡ Ἑλλὰς ἐπεχείρησε τὴν μωρὰν ἐκείνην ἐκστρατείαν, ἥτις μόνον ἥττας ἐπόρισεν αὐτῇ, πολὺς ἐγίνετο λόγος περὶ μεγάλης τινος ἐν Μακεδονίᾳ ἐξεγέρσεως καὶ ἐπιστεύετο, ὅτι τῇ ἐξεγέρσει ταύτῃ θὰ ἐπηκολούθει ἡ συνένωσις τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς κοινὴν ἐνέργειαν. Ἀλλὰ τὰ πράγματα συνέβησαν πάντῃ διαφόρως. Οὔτε ἡ ἀπὸ πολλοῦ προπαρασκευασθεῖσα ἐξέγερσις τῶν ἑλληνικῶν στοιχείων ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει καὶ ἐν τῇ Μικρασίᾳ ἐξερράγη, οὔτε ἡ Βουλγαρία ἐκινήθη καθόλου. Ἀκωλύτως δ' ἠδυνήθη ἡ Πύλη νὰ στρέψῃ τὰ ὅπλα της κατὰ τοῦ ἑνὸς καὶ μόνον ἀντιπάλου. Ὁ λόγος ἦτο ἁπλοῦς. Οἱ Βούλγαροι οὐδαμῶς διενοοῦντο νὰ ὑποστηρίξωσι κίνησιν, ἧς ὁ σκοπὸς ἠδύνατο πράγματι νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδια τοῦ ἰδίου αὐτῶν μέλλοντος. Θεωροῦσι τὴν Μακεδονίαν ὡς ἑαυτοῖς ἐπιπεφυλαγμένην καὶ προσεδόκων ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως τῆς Τουρκίας διὰ τῆς τῇ ἀνοχῇ τῶν Δυνάμεων διεξαγομένης προπογάνδας τῶν Χριστιανικῶν στοιχείων ἀσφαλεστέραν καὶ βεβαιοτέραν ἐπιτυχίαν ἢ ἐκ κοινῆς ἐνεργείας μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ ἀκριβῶς, ὅπως ἡ Βουλγαρία τῶν ἐξαρχικῶν Σλαύων. Ἀμφότεραι Ἑλλὰς καὶ Βουλγαρία ἔχουσι τὴν ἰδέαν, ὅτι θὰ ἀποτελέσωσι τὸ κέντρον ἑνώσεως τῶν χριστιανῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοεθνῶν των ἰδίως ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ ἐν τούτῳ ἐκδηλοῦται ἡ ἀδιάλλακτος ἀντίθεσις τῶν πολιτικῶν συμφερόντων των. Καὶ ἂν τυχὸν τὸ νεαρὸν τσαρικὸν κράτος ὑπεστήριζε τὴν Ἑλλάδα ἐν πολέμῳ πρὸς τὴν Τουρκίαν, θὰ ἐποίει τοῦτο μόνον καὶ μόνον, ἵνα ἐξασφαλίσῃ ἑαυτῷ μόνῳ τὴν λείαν. Ἡ στρατιωτικὴ του δύναμις εἶναι τόσον ἀσυγκρίτως ὑπερτέρα τῆς Ἑλληνικῆς, ὥστε κατὰ τὴν διανομὴν ἡσύχως καὶ ἀνέτως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδιώξῃ τὸν συναπαιτητήν, οὕτω δ' ἡ τύχη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς πολιτικοθρησκευτικῆς δυνάμεως ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ θὰ ἐπεσφραγίζετο διὰ παντός.

Ὅτι ἐν τῷ Βουλγαρικῷ λαῷ καὶ στρατῷ ἡ ἰδέα μεγάλης Βουλγαρίας ὑφίσταται ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ δυνάμει, τυγχάνει γνωστόν, ἀλλ' οἱ Βούλγαροι κέκτηνται οὐ μόνον τεραστίως μεγάλην δύναμιν ἐγκαρτερήσεως καὶ ἐπιμονῆς ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν σχεδίων των, ἀλλὰ καὶ τὴν τέχνην τοῦ περιμένειν μέχρις οὗ ἔλθῃ ἡ κατάλληλος πρὸς ἐνέργειαν στιγμή. Διὰ διηνεκοῦς πολλῶν ἐτῶν ἐργασίας ἐτελειοποίησαν τὸν στρατόν των μέχρις οὗ κατέστησαν αὐτὸν ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ὅπλον. Διεξήγαγον εὐστοχωτάτην ἐν Μακεδονίᾳ προπογάνδαν καὶ βῆμα πρὸς βῆμα ἐκέρδησαν ἀπὸ τοῦ ὀρθοδόξου Πατριαρχείου τὸ ἔδαφος μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν. Θὰ ἐνεργήσωσι δέ, ὅταν εὑρεθῶσι πληρέστατα ὡπλισμένοι διπλωματικῶς, στρατιωτικῶς καὶ οἰκονομικῶς, ἀλλ ὑπὲρ ἑαυτῶν, οὐχὶ δὲ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Ἐν Ἀθήναις πολλοὶ ἐγίνοντο λόγοι, οὐδὲν δὲ ἔργον, ἀλλ' ἐν Σόφιᾳ ἐπετελεῖτο ἐργασία. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἡ Βουλγαρία διανοεῖται νὰ φέρῃ εἰς ὁριστικὴν κρίσιν τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, ἀλλ' ἐὰν ἀποφασίσῃ νὰ προβῇ εἰς τοῦτο καὶ ἐπιτύχῃ, τὴν ἐπιτυχίαν δὲν θὰ πληρώσῃ μόνη ἡ Τουρκία, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλάς».

Νέοι περὶ λύσεως τοῦ κρητικοῦ ζητήματος θρῦλοι.

Σὺν τῇ γαλήνῃ, ἥτις ἤρχισε νὰ ἐπικρατῇ εἰς τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεις, ἡ αἰσιοδοξία σπεύδει νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐξ ἐκείνης φαιδρότητα. Φορεὺς τῆς αἰσιοδοξίας ταύτης γίνεται νῦν ὁ ἰταλικὸς τύπος, ὅστις ἀναγράφει τὴν εἴδησιν, ὅτι πιθανὴ ἀποβαίνει ἡ παραχώρησις τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντὶ γενναίας ἀποζημιώσεως τῆς Τουρκίας.

Λέγεται, ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι ὑπὲρ τῆς λύσεως ταύτης καὶ μάλιστα θὰ εὐκολύνῃ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δανείου. Τὴν εἴδησιν ταύτην ἀναγράφει καὶ ἡ γερμανικὴ ἐφημερὶς τοῦ «Φός», προσθέτουσα, ὅτι ἡ Ἰταλία προέτεινεν εἰς τὰς Δυνάμεις τὴν σύγκλησιν κρητικοῦ συνεδρίου ἐν Ῥώμῃ ἐλπίζουσα, ὅτι τοῦτο θὰ εὕρῃ τὴν εἰς πάντας συμφέρουσαν λύσιν τοῦ ἐπιμάχου ζητήματος.

Ἀλλ' ἀκτὶς ἐλπίδος, τό γε νῦν ἔχον, οὐδαμοῦ τοῦ ὁρίζοντος διαφαίνεται περὶ τοιαύτης τινος ἐκβάσεως τοῦ πράγματος, Τὰ μάλιστα δὲ ὕποπτος εἶναι ἡ ἐξαγγελλομένη ὀψιγενὴς εὔνοια τῆς Ἀγγλίας, ὅπως ἐξεύρῃ καὶ τὸ δάνειον τῆς ἀποζημιώσεως τὴν ἐπιοῦσαν ἀκριβῶς τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁλόκληρος ὁ στόλος τῆς Μεσογείου ἐκινητοποιεῖτο, ὅπως ἐπιτύχῃ ἐκεῖνο, εἰς ὃ ἀπέβλεπεν καὶ ἡ ἐν Αἰκατερίνῃ συγκέντρωσις 125,000 Τούρκων ἐφέδρων. Ἡ τουρκικὴ ἄλλως ἐν Ῥώμῃ πρεσβεία διέψευσε τὴν εἴδησιν κατηγορηματικῶς ἐξάρασα τῆν ἐπιμονὴν τῆς Τουρκίας εἰς τὸ νὰ θεωρῇ ἀναφαίρετα τὰ ἐπὶ τῆς Κρήτης κυριαρχικὰ δικαιώματα. Δι' ὅλου ἀπίθανον ἡ ἀγγλικὴ αὕτη εὔνοια νὰ μὴ εἶναι ἄλλο τι ἢ παρηγορία ἐκ τῶν συνήθων, δι' ὧν τοὺς ἀεὶ παῖδας Ἕλληνας κυβερνήτας ἀνακουφίζει ἡ ἀγγλικὴ πανουργία τὴν ὑστεραίαν τῶν ἐθνικῶν ἀποτυχιῶν, ἃς αὐτὴ αὕτη ἡ Ἀγγλία παρεσκεύασεν ἡμῖν ἄλλοτε μὲν διὰ τῆς μωρᾶς καὶ κενοφρόνως φιλοδόξου διπλωματίας τῆς Γαλλίας, ἄλλοτε δὲ διὰ τῆς εὐερεθίστου ἀλαζονείας τῶν Τούρκων.

Ἐκ τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων τούτων εἰδήσεων ἓν μόνον φαίνεται βέβαιον, ὅτι ἡ ἐν τῇ πρώτῃ ὥρᾳ τῆς οἰκτρᾶς ταραχῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας συλληφθεῖσα διακοίνωσις πρὸς τὴν κρητικὴν κυβέρνησιν πρόκειται νὰ μετριασθῇ κατὰ τὸ ἀρχικῶς ἄγριον ὕφος. Ὁ ἐν τῷ μεταξὺ διαρρεύσας χρόνος ἐχρησίμευσεν εἰς τὸ νὰ ἴδωσιν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς τὸ οἰκτρότατον ἔργον καὶ αἰσχυνθῶσιν ἐπ' αὐτῷ. Εἶναι καὶ τοῦτο κέρδος τῆς ἠθικῆς τοῦ κόσμου καὶ ἐνθάρρυνσις τῶν ἀδυνάτων, ὅπως ἐμμένωσιν εἰς τὰ δίκαιά των. Ἡ διακοίνωσις αὕτη, ἡ νέα, ἡ μετρία καὶ ἐπιεικὴς τὴν ἔκφρασιν, ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδοθῇ τῇ κρητικῇ κυβερνήσει τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην.

Αἱ αὐστρορωσικαὶ συνεννοήσεις.

Αἱ πολλὰς διελθοῦσαι περιπετείας καὶ μεταβολὰς συνεννοήσεις Αὐστρίας καὶ Ῥωσίας περὶ τῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ πραγμάτων λέγεται, ὅτι ἔληξαν ἀχθεῖσαι εἰς αἴσιον πέρας. Τὰ τῆς συνεννοήσεως ταύτης ἀνεκοινώθησαν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν, τὰς κορυφὰς τοῦ ἀντιγερμανικοῦ συνδέσμου, αἵτινες καὶ ἔδωκαν τὴν συγκατάθεσίν των Ἐν τῇ ἀνακοινώσει ταύτῃ διαφαίνεται ἡ ὁμοφωνία τῆς Αὐστρίας καὶ Ῥωσίας περὶ διατηρήσεως τοῦ ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ καθεστῶτος.... μέχρι νεωτέρας ἁρπαγῆς, περὶ ὑποστηρίξεως τοῦ συνταγματικοῦ καθεστῶτος τῆς Τουρκίας καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν παρὰ τὸν Αἶμον κρυπτῶν εἰς τὴν αὐτοτελῆ καὶ ἀνεπηρέαστον ἀνάπτυξίν των. Ἡ νέα αὕτη μετὰ τὴν περιλάλητον Μυρτσέγειον, ἥτις τοσοῦτον οἰκτρῶς κατεπατήθη, συμφωνία ἔχει τὴν αὐτὴν κατ' ἀλήθειαν ἔννοιαν πρὸς ἐκείνην καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς κατατείνει ἀκοπούς. Τὸ περιεχόμενον αὐτῆς μεθερμηνευόμενον ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς ἀληθείας εἶναι τοῦτο: «Λὲν θὰ κλέψω, οὐδὲ θὰ ἁρπάσω ἐγώ, ἂν μὴ προσλάβω καὶ σὲ σύντροφον καὶ συμμέτοχον τῶν λαφύρων». Τὰ δὲ λάφυρα ποῖα; Ἀνοίξατε τὸν χάρτην τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου, ἵνα εὕρητε ποῦ κεῖνται. Ὅλα ταῦτα ἔχουσι καλῶς, ἐκτὸς ἐὰν ἀναφανῇ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπροσδόκητός της νέα Ἰαπωνία. Διότι δι' ἀπροσδοκήτων ἐμφανίσεων νέων προσώπων ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου καταγελᾷ ἡ θεία Πρόνοια τῶν ἰσχυρῶν τὰς λωποδυτικὰς βδελυγμίας.

Ἐφημερὶς ἑλληνικὴ ἐν Μοναστηρίῳ.

Ἀπὸ τῆς 24 Ἰανουαρίου ἤρχισε κατὰ Κυριακὴν ἐκδιδομένη ἐν Μοναστηρίῳ τῆς Μακεδονίας ἑλληνικὴ ἐφημερὶς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Φῶς». Οἱ ἐν Ἑλλάδι συνειθισμένοι νὰ βλέπωμεν καθ' ἑκάστην φυόμενα ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἑβδο-

μαδαία ἡ ἡμερήσια φύλλα δὲν αἰσθανόμεθα συνήθως οὔτε χαράν, οὔτε λύπην. Διότι μόθ' οἷας εὐκολίας φύσεται, μετὰ τοσαύτης καὶ μαραίν ται, τὰ πλεῖστα δὶ ὧν εἰδοκιμούσταν, ὥστε νὰ ἐπιζήσασι, δὲν προσθέτουσι τι νέον, οὐδὲ τείνουσι νέας ὁδοὺς εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου. Ἐξ ἧς δίοι γινάομεν ποίους ἔδρεψεν ἡ Ἑλλὰς καρποὺς μέχρι τοῦδε.

Ἀλλ' ἡ ἐμφάνισις ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ἐν Μοναστηρίῳ, ἐν τῇ περιζήλετῳ ἐκείνῃ ἀκροπόλει τοῦ μακεδονικοῦ ἑλληνισμοῦ, ἦν ἐδόξασεν ἡ φιπατρία τῶν συγχρόνων Μοναστηριωτῶν, γεννᾷ ἡμῖν ᾖγας συγκινήσεως καὶ ἀποσπᾷ ἀπὸ μέσης τῆς καρδίας τὴν συμπάθειαν πρὸς τοὺς εὐγενεῖς ἄνδρας, οἵτινες ἀνέλλαξον τοιοῦτον ἔργον καὶ ἐψηφίσατον ἔργον ἐν χώρᾳ, ὅπου ἡ ἐλευθερία, ἡ ἰσότης καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀκούονται καὶ τυμπανίζονται ὡς ἤχοι κενοὶ ἐννοίας, ὅπου αἱ τρεῖς αὗται λέξεις εἶναι μόνον λέξεις δὶ' ὅλους τοὺς ἄλλους λαοὺς πλὴν τῶν μοαμεδανῶν.

Τὰς λέξεις ταύτας ἡ νέα ἑλληνικὴ ἐγημερὶς ἔχει τὴν ἀποστολὴν νὰ ἐρμηνεύσῃ καὶ νὰ διδάξῃ, ὅτι δὲν εἶναι λέξεις, ἀλλ' ἔννοιαι ἰεραί, ὧν ὁ σεβασμὸς ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνους, οἵτινες γνωρίζουσα τὴν δύναμίν των, ἧς ἄνευ κατηρειαιώθησαν καὶ εἰς τέφραν μετεβλήθησαν τῆς τουρκικῆς χιλιάκις κρατυαιοτερα αὐτοκρατορίαι.

Τὸ «Φῶς» εἶναι ἐν ἔτει βήμα ἑλληνικῆς παρρησίας καὶ ἐλευθεροφροσύνης γνησίας μέλλον πολλὰς νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας οὐ μόνον εἰς τὸ ὁμογενὲς στοιχεῖον, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Τούρκους, εἰς οὐδὲν αὐτοκρατορίαν κοθ' ὅλου, ἥτις διδαχθεῖσα νῦν μέχρι ποῦ ἤγαγεν αὐτὴν τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀνειλικρίνεια πρέπει νὰ κατανοήσῃ, ὅτι εἰς ὑπελείφθη αὐτῇ τρόπος σωτηρίας, τὸ νὰ ἀνκειθῇ καὶ βλέπῃ τὴν ἀλήθειαν ἄνευ ὑφασμάτων καὶ νὰ ὑπηρετῇ τὴν δικαιοσύνην, ὅπου ἂν εὑρίσκῃ. ταύτην καὶ νὰ ἀσφαλίζῃ τὴν ἰσότητα ὑπὲρ πάντων καὶ κατὰ πάντων. Διότι ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ Ἰσότης καὶ ἡ Ἀλήθεια δὲν γνωρίζουσαν οὔτε Χριστιανοὺς, οὔτε μουσουλμάνους, ἀλλ' ἀνθρώπους. Διὰ ταῦτα πάντα χαίρομεν καὶ εὐχόμεθα τὸ «Φῶς» νὰ κρατυαιοθῇ καὶ νὰ μεγαλώσῃ, ὅπως σκορπίζῃ τὰς εὐεργετικὰς του ἀκτῖνας ἐπὶ πάντας τοὺς συνοικοθτὰς λαοὺς ἐν τῇ μεγαλονήμῳ τῆς Πελαγονίας ἐπαρχίᾳ καὶ καθ' ὅλου τῇ δυτικῇ Μακεδονίᾳ.

Ἡ συνάντησις Χόλβεϊ καὶ Ἀβρενταλ.

Ἡ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην συνάντησις τοῦ ἀρχιναυκλλαρίου τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας βαρόνου Λίρενταλ κρίνεται σπουδαιοτάτη τὴν πολιτικὴν σημασίαν. Καὶ αὐτὴν θὰ καθορισθοῦσι τὰ τῆς αὐστρο-ρωσικῆς μελετωμένης συμφωνίας περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐν ᾗ ὁνόματι μὲν συμβέλλεται ἡ Αὐστρία, ἔργῳ δὲ ἡ γερμανικὴ αὐτοκρατορία καὶ δι' ἧς τεκμηριοῦται κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον ἡ ὑποδοῦσσουσα φοβερὰ ἔρις Σκυθῶν καὶ Τευτόνων ἡ κατὰ τὰς ἀνθρωπίνας προβλέψεις μέλλουσα ἐν βραχεῖ ἡ ἀπωτέρῳ χρόνῳ νὰ ἀναστάῃ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ νὰ μεταλλάξῃ τὴν φυσιογνωμίαν αὐτῆς, ἂν μὴ ἀνακύψῃ κρατυαὶ καὶ αὐτάρκης ἡ δύναμις τῆς ἑλληνολατινικῆς ὁμογενείας. Αἱ δύο συγγενεῖς αὐτοκρατορίαι, ἃς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀτενότερον συνδέουσι τοῦτο μὲν τὰ κοινὰ μεγάλα ἐν τῇ Ἀνατολῇ συμφέροντα, τοῦτο δὲ ἡ προϊοῦσα ἐν Εὐρώπῃ ἀπομόνωσίς των κατέναντι τῆς δημήρεως συσχηματισμένης τετραπλῆς συννενοήσεως, καθορίζουσα τὰ τῆς πορείας αὐτῶν ἐν τῷ ἀνατολικῷ προδήλωμαι εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ περιλάβσιαν ἐν τῷ προγράμματι αὐτῶν καὶ τὰς τύχας τῆς Κρήτης.

Ἐνδέχεται μάλιστα περὶ τὴν Κρήτην ὡς περὶ ἄτρακτον νὰ κλώθεται ἡ τύχη καὶ τὰ συμφέροντα ὅλης τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ Κρήτη νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἀφορμὴ τῆς πάντοθεν ἐξορκιζομένης, τῆς μυριοτρόπως παρακαμπτομένης, ἀλλ' ἀναποφεύκτου τρομερᾶς ἐκείνης συγκρούσεως. ἐν ᾗ ὁ πεοιλτιμένος κόσμος θὰ καταδίδῃ ἀνυπολογίσους θυσίας πρὸς ἐξάγνισιν τῆς κατεαθίᾳ ἀνυπολογίσους θυσίας πρὸς ἐξάγνισιν τῆς πολιτείας, τῆς ἀπλησίας καὶ τῆς ἀνθικόότητος τῶν κυβεννητῶν ἐν.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Η ΑΛΛΗ ΕΛΛΑΣ—Η ΑΛΗΘΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ

Ὁ Ἕλλην καὶ μακρὰν τῆς Ἑλλάδος γεννώμενος οὐδέποτε λησμονεῖ τὴν μεγάλην ἰδεάδη αὐτοῦ πατρίδα. Ἡ δόξα τοῦ Παρθενῶνος, ἡν θεωρεῖ καὶ ὡς ἀτομικὴν του τοιοῦτον, τὸν ἀκολουθεῖ ὅπου δήποτε ἂν εὑρίσκηται. Αὕτη εἶναι ἑτέρα ἰδεαλιστικὴ δύναμις, ἥτις διακρίνει τὸν Ἑλληνισμόν, ἐν τῇ παροθτικῇ αὐτοῦ ἀντιδράσει, ἀπὸ πάσης ἄλλης φυλῆς. Ἠθέλησάν τινες νὰ παραβλέωσι τὴν ἑλληνικὴν Ἰδέαν πρὸς τὴν ἑβραϊκήν. Ἀδίκως δμως. νομίζω. Ἡ μεταξὺ τῶν δύο τούτων λαῶν διαφορὰ ἐκδηλοῦται διὰ τοῦ ἑξῆς γεγονότος. Οἱ ἑβραῖοι ἐν τῇ φοβερᾷ ἀντιδράσει αὐτῶν κατὰ τῆς ἀποσυθετικῆς ἐπιρροῆς τοῦ χρόνου καὶ τοῦ περιβάλλοντος. συσπειροῦνται ἐν τῇ σκέψει κοινῆς φυλῆς, δὲν συνενοῦνται δμως ἐν τῇ ἰδέᾳ κοινῆς πατρίδος, διότι τοιούτης στερεοῦνται. Τοὐναντίον, τὰ βλέμματα τῶν Ἑλλήνων εἰσὶ πάντα ἐστραμμένα πρὸς τὰς Ἀθήνας. Ὡς ὀρθῶς εἰπεν ὁ De Vogüé: αἡ ψυχὴ αὐτῶν οὐδέποτε ἐκπατρίζεται. Καὶ—τοῦθ' ὅπερ μᾶλ.ο ος θαυμασμοῦ ἄξιον—ὁ πατριωτισμὸς αὐτῶν οὐτος ἐξαιρέσει τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας, αἵτινες εὑρίσκονται ἐν ἐσχάτῃ ἀκμῇ ἐπιρροῆς τῶν ἀθηναϊκῶν προσπαθείας καταβάλλουσι ὑπὲρ τῶν μακρὰν εὑρισκομένων ἀδελφῶν αὐτῶν. Ὁ ἑλληνισμὸς λοιπὸν γεννᾶται οὐχὶ ἐκ μιᾶς μεθοδικῆς προπαγανδικῆς ἀράεως, ἀλλ' ἁπλῶς ἐκ τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως τῶν ἀτόμων ἅτινα, ἀγαπόντα τὴν Ἑλλάδα, ἀναληρύσσονται Ἕλληνες. Ἐν τοιούτῳ ἔγκειται ἡ ἀληθὴς πνευματικὴ αὐτῶν δύναμις, ὁμοίως δὲ ἡ ἐν τῇ θετικῇ πολιτικῇ ἀδυναμία.

Ἐκτὸς δμως τοῦ κύκλου τῆς πολιτικῆς ἡ ἰδεαλιστικὴ αὕτη δράσις, ἥτις συνεοῦ πάντας τοὺς ἀκρὰ τὴν γῆν διεσπαρμένους Ἕλληνας; περὶ τῶν Ἀθηνῶν. ἐκδηλοῦται ἐν οἰκονομικῇ δυνάμει τὴν ὁποίαν, ἐν τῇ ἀνατροφῇ τοῦ Ἀθηναίου διδάσκουσα αὐτὸν τὴν πνευματικὴν χρηστότητα, τὴν κλίσιν πρὸς τὴν ἀνκλοιώτων ἀλήθειαν, τὴν ὑποταγὴν πρὸς τὸ ἀποδεδειγμένον γεγονός, τὴν ἐνεργὸν καὶ κερτερικὴν ἐργασίαν τῆς ἐρεύνης. Εἰδομεν δέ, ὅτι ὁλίγην ἔκαμε ἐπιφέρειαν ἡ βλαστάνουσα ἐπιστήμη ἐπὶ τοῦ λαοῦ συλλήβδην λαμβανομένου καὶ ὅτι αὐτὴ περιορίσθη εἰς στενοὺς κύκλους. Ἀλλὰ πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τοῦτο δὲν ἀπέβη κακόν. Διότι ἡ ἐπιστήμη τῶν χρόνων ἐκείνων ἐμφανίζεται ὑπὸ τύπον οὐσιωδῶς διαλεκτικὸν καὶ λογικὸν· ἐνέχει δ' ἰσχυρὰν δόσιν αὐθαιρεσίας· ἡ ῥητορικὴ καλλιέργεια ἀναμιγνύεται ἐν αὐτῇ ἀπαύστως καὶ χρὴ τὴν διαφθορά. Δὲν ἤτο δὲ τοῦτο ἀκίνδυνος καλλιέργεια διὰ τὸν λαόν, ἐπιρρεπέστερον νὰ ἀρμοσῇ ἐν τοῖς θέμασι τούτοις πολὺ μᾶλλον τὸ κακὸν καὶ τὸ μέτριον ἢ τὸ ἀγαθὸν καὶ ὑπεράγαν διατεθιμένον νὰ περιπίπτῃ εἰς μεστὴν ἀμφιβολίας ἐρκιστεγνείαν.

Τὰ ἠθικὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐκ τῆς διανοητικῆς ταύτης κινήσεως ἐπὶ τῆς πλουσίας καὶ πεπαιδευμένης τάξεως δεικνύουσιν ἀρκούντως τὸν πρακγματικὸν τῆς ὁ κίνδυνος οὗτος. Βλέπεις εὐρινὸν οἷα διαλεκτικὴ κιρόλαια εἰς Ἀλκιβιάδης καὶ εἰς Κριτίας προσεποιήθησαν φοιτῶντες εἰς τῶν σοφιστῶν καὶ τῶν φιλοσόφων. Ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον εὐκρινέστερον βλέπεις οἷαν ἠθικὴν ἀμφιταλάντευσιν προσπέκτησαν καὶ ἀνεξαρτησίαν συνειδήσεως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ζῆν, ἐφ' ὧν ἐδραζέεται ὁ κοινωνικὸς βίος.

Διακρίνει που ὁ Ξενοφῶν μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους οὓς εἴλκυσε πρὸς αὐτὸν τὸ παράδειγμα τοῦ ἀγνοτάτου βίου του καὶ τοὺς ἀνεζητοῦντας ἐθίζ ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ τὸ ὑπόδειγμα διαλεκτικῆς ἐπιτηδείας καὶ διαλύσῃ δλα τὰ ἀξιώματα καὶ πᾶσαν σὐλλβεῖαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν Ξενοφῶντα ἤκιστα ὅπωσ.τον ἐπὶ σύνοψ πρὸς τὴν δημοκρατίαν, οἱ πλείονες Ἀθηναῖοι, οἱ ἰππεῖς καὶ οἱ ὁπλῖται, πάντες κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον πεπαιδευμένοι καὶ πεπολιτισμένοι, ἦταν οἱ μᾶλλον ἀπειθάρχητοι τῶν Ἀθηναίων καὶ ἰσαρνόνοντο παρκκούοντες τοὺς νόμους. Ἀλλ'ηθὸς δ' εἰπεῖν ἡ κρίσις ἐπιστήμη ἀνεζητεῖτο εἰσέτι. Οὐδ' εἶναι ἄξιον λύπης, ὅτι, ἐν ᾗ ἀτελεῖς διετέλει, αἱ περιστάσεις ἐπεμήκρυναν αὐτὴν τοῦ πολλοῦ δήμου, ἀδυνατοῦντος νὰ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἀξίωμα δυνάμεως καὶ ἀρετῆς. Ὁ ἀμφιβολισμὸς ἐνὸς Πρωταγόρου, ἢ ἑνὸς Γοργίου ἐκινδύνευε νὰ καταλήξῃ ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ εἰς ἀποσυνθετικὴν ἀρνησιν πάσης γνώσεως.

Ἀλλ' ἡ φιλοσοφικὴ θρησκεία τοῦ Σωκράτους ἴστη ρίζετο εἰς ὑπεράγαν λεπτὴν διαλεκτικήν, ὥστε νὰ μὴ εἶναι καταλληλὴ εἰς διανοίας ἀκαλλιεργήτους. Ἐν τούτῳ δ' ἰδίᾳ ἐγκειται τὸ ὀλέθριον μέρος τοῦ σωκρατισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπλήγτε τοὺς πολλοὺς καὶ τοῦ πεδίου τῆς ἀμφιβολίας.

Αἱ δὲ θετικαὶ διδασκαλίαι τῶν γεωμετρῶν, τῶν ἰατρῶν, τῶν φυσικῶν εἶναι πρόσθηλον, ὅτι ἤρχαν ὑπερέχειν ἐπὶ τὸ πολὺ πλῆθος, μᾶλλον δὲ νὰ κατακτῶντσι ὑπ' αὐτοῦ.

—Ὁ Στρεψιάδης τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν ταῖς νέαις ἐπιστήμαις βλέπει μόνον τὴν τέχνην τοῦ μὴ ἀποτίνειν τὰ χρέη. Ἡ σπουδὴ τῶν οὐρανίων φαινομένων σαίνεται αὐτῷ ἴσης ὑμαείας πρὸς τὰ τεχνάσματα Θεσσαλίδων μαγισσῶν.

Οὕτω δὲ καὶ τὸ πλῆθος ἐμειλλε νὰ ἀντιλαμβάνῃ τὴν ἐξήγησιν τῆς ταχείας καταπτώσεως τῆς ἐπικαταλλαγῆς ἐν Ἑλλάδι. Ἀπὸ 80 % εἰς 30 % ἐν ἔτει 1905, εἰς 14% ἐν 1906, εἰς 2% ἐν 1909.

Ἡ διαρκὴς ξενίτευσις (assenteismo), ἥτις κατατρύχει πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, εἶναι κακὸν ἀνεπλλὼς ἀγνωστον ἐν Ἑλλάδι. Οἱ Ἕλληνες μετανάστται καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ὑποδοῦλων φέρουσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ ἐκατομμύρια αὐτῶν. Κερδίζουσι μὲν αὐτὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐν Ἀθήναις δ' ἐρχόμενοι τ' ἀπολαμβάνουσιν. Τὰ μέγαρα τῆς πρωτευούσης, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τὰς νυκνεραὶς ὥρας συνέρχεται ἡ ἐλεκτὴ κοινωνία τῶν Ἀθηνῶν, αἱ χαρίεσαι τῆς Κυβρησίς ἐπαύλεις καὶ αἱ τῆς ἠδείας γκλησιᾶς ἀκτῖς ἀνῆρωσαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς οὐτω πλουσίους τὰς Ἕλληνας. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν ἀλματώδη ἐπέκτασιν τῶν πόλεων τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ Σπετζιβεντίδης περιγράφει τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος ὡς πταῖον χωρίον, ὁ δ' Ἐδμόνδος Ἀμποὺ τὴν ἀποκαλεῖ ἄσημον συνοικισμόν, ὁ ταξειδιώτης τὴς σήμερον φέρίσκει ἐν αὐτῇ σύγχρονον μεγαλόπολιν, κομψὴν καὶ λευκήν, μεταξὺ τῶν ὡραιοτέρων τῆς Βαλκανικῆς. Ἑκατομμυριοῦχοι τινὲς ἐπετέλεσαν τὸ θαῦμα Πέτρα σχεδὸν τὰ μεγαλοπρεπῆ δημόσια κτίρια καὶ πλεῖστα ἐκ τῶν δημοσίων ἔργων ἐγένοντο δὶ ἐξόδων τῶν ἰδιωτῶν.

Ὁ πατριωτικὸς οὗτος τῶν ἑκατομμυριούχων ζῆλος δὲν ἔχει βεβαίως ὡς μόνον ἐλατήριον τὸν ἰδεαλισμόν. Εὐρεῖα καὶ ἀκατάφευτος φιλοδοξία ὑπεγροφεύει ἐν μέρει αὐτόν. Οὕτω ὁ μὲν Σωτῆρε ἐπιθύμει, ἵνα ἡ δι' ἐξόδων του γενομένη λαμπρὰ φέρῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὁ δὲ Σινᾶς, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ Ἀκαδημία, ἤθελε νὰ ἴδῃ ἀνεγειρόμενον πρὸ αὐτῆς τὸν ἀνδριάντα του. Ἐλάχιστα γνωστὰ μεταξὺ Ἑλλήνων εἶναι εἰδός τι μυστικιστικῆς αὐτοπαρνήσεως. Χάρις τῇ φιλοδοξίᾳ των ὁμως ταύτῃ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων καταλείπουσιν εἰς τὴ Δημάσιον τὰς περιουσίας αὐτῶν.

Δὲν ἀρκοῦνται ὁμως οἱ Ἕλληνες Κρόεσοι εἰς τὸ ἀνεγείρασι μέγαρα ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ μεταξὺ ὅλου μεριμνῶσι καὶ περὶ τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν αὐτῶν. Ὁ Κωνσταντινοῦς Ζάππας προσέφερεν ἐκ καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον πρὸς ἵδρυσιν σχολῆς θηλέων ἐν Κωνσταντινουπόλει σκοπούσης τὸν κατατιμῶν δὶ δασκαλίσσῶν πρὸς διάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀνὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Ὁ Ἀγγελος Καπάτος, ὁ Ῥόστιλδ οὗτος τοῦ Σουδάν, ἀφοῦ ἱκέρδησεν ἑκατομμύρια ὅλα, διῆρκούσης τῆ κατὰ τοῦ Χα.τούμ ἐκστρατείας τῶν Ἄγγλων. καὶ ἐκέστην συνειαφέρει πρὸς συντήρησιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐκκλησιῶν.

Αὕτη εἶναι ὁλόκληρος ἡ ἐκδήλωσις νομίζω, τῆς τάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, τὸ ἀκμῆς καὶ ἀσυνείδητον ἰδεῶδες τοῦ ἑλληνισμοῦ. Διαφωνῶ πρὸς πάντα θεωρόντα τὸν ἑλληνισμὸν ὡς τὴν ἀκμαιοτάτ καὶ εἰρηνικὸν τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Βαλκανικῇ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ἄνευ ἐλπίδος παλινορθώσεως Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ. ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία τὴς σήμερον ἐρείδεται ἐπὶ δίττῆς βάσεως: ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ στοιχείου κατέγοντος τὴν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν ἰσχύν, ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ τοιούτου, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἐμπορίου, τῶν σχολείων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτοῦ ἐκπροσωπεῖ ὁλόκληρον τὴν ζῶντα πολιτισμὸν τῆς Αὐτοκρατορίας. Μία στρατιωτικὴ ἥττα τῆς Ἑλλάδος θὰ ἠδύνατο ν' ἀποστερήσῃ αὐτὴν ἀριθμοῦ τινος ἀνδρῶν οὐχ' ὅμως νὰ θίξῃ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἡ τύχη τούτου δὲν βασίζεται εἰς τὰ ὅπλα ἀλλ'ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου, τῆς γλώσσης, τοῦ μέχρι φανατισμοῦ θρησκευτικοῦ αὐτοῦ αἰσθήματος τοῦ περιέλκοντος γύρω τῶν πωγωνοφόρων παπάδων αὐτῶν πάντας τοὺς Ἕλληνας.

Ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐν ᾧ διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ γνῶσις τῆς τουρκικῆς γλώσσης, ἡ τῆς ἑλληνικῆς εἶναι ἐκ τῶν ἀν οὐκ ἀνοῦ, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν Σουδὰν καὶ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Λευκοῦ Νείλου. Οἱ Ἕλληνες διὰ τοῦ ἐμπορίου ἐπιβέλκον τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἐκ παραδόσεως μετὰ ζήλου τηροῦσιν ἀνέπαφον διὰ τῆς μεγάλης τῶν σχολείων αὐτῶν ἐξαπλώσεως. Ἀπὸ τῶν μέτων τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος αἱ ἀνθρώτεραι τῶν ἐν Τουρκίᾳ σχολῶν, ἐν αἷς ἐδιδάσκοντο ἀναμίᾳ "Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι παῖδες, ἦσαν ἑλληνικαί. Τὰ ὑπὸ τὴ Πατριαρχεῖον σήμερον σχολεῖα ἀνέρχονται εἰς 4211 μὲ ἀριθμὸν μαθητῶν 270423. Ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν διδάσκει καὶ εἰς ἱερεύς, δοτὶς ἐκτὸς τῆς γλώσσης ἀνεζωπιρεῖ καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα, προφυλάσσων οὕτω τοὺς Ἑλληνόπαιδας ἀπὸ πάσης ἀθεΐας καὶ ἀνοβλῆς τὰς ἐιδικὰς διατάξεις, τὰς ἠγρωμένας διὰ διεθνῶν ἐν ἰσχύϊ συνθηκῶν, καὶ ἐφιστῶν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν σοβαρῶν συνεπειῶν, ἃς τυχὸν ἀρνησις θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ προκαλέσῃ διὰ τὴν Κρήτην.

Φέροντες τὰ ὡς ἄνω εἰς γνῶσιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι τῶν προστατιδῶν Δυνάμεων τὴς Κρήτης τὴν παρακαλοῦσιν, ὅπως τοῦς φέρῃ εἰς θέαν νὰ πληροφορήσωσιν ἐπειγόντως τὰς Κυβερνήσεις τῶν περὶ τὸν ἀπορέτεων, ἀς θὰ λάβῃ ἀναφρωκῶς πρὸς τὴν παρούσαν κοινοποίησιν, καὶ δρέττονται τὴς εὐκαιρίας, ὅπως τῇ διαβεβαιώσει τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου των ἐκτιμήσεως.

Ἐν Χανίοις, τὴν 19 Ἰανουαρίου (1 Φεβ)ου) 1910.

Em. Bertrand
A. Schébounine
A. C. Wratislaw
Bartolluci Gobolini

Η ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΕΤΕΓΟΔΙΚΙΑ

Τὰ ἀνταλλαγέντα ἐπέσημα ἔγγραφα. Ἡ ἀποστολὴ Κρητῶν βουλευτῶν εἰς Ἀθήνας.—Ἡ περὶ τούτου Διακοίνωσις.

Τὰ κατὰ τὴν σύνεπτὸν ὑπορώρσην τῆ. κρητικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀξίωσιν τῶν ἐν Χανίοις Πρεξένων τῶν Προστατίδων Δυνάμεων, ὅπως παρίστανται ἐνώπιον τῶν κρητικῶν δικαστηρίων, ἐγραψάμεν ἐκτενῶς ὅπως δήποτε ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ. Θεωροῦμεν νὸν ἀναγκαῖον νὰ καταχωρίσωμεν ἐχρν τῆς συγχρόνου πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ πολυπαθοῦς ἐκείνου καὶ ἡρωϊκοῦ τμήματος τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν τὰ μεταξὺ Πρξένων καὶ κρητικῆς κυβερνήσεως ἀνταλλαγέντα ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐν οἷς διαλαμπεῖ τοῦτο μὲν περικεκλιμμένη ἐν χρυσοχάρτοις ἡ ἀγροικικὸς καὶ ὀβριστικὴ βία, τοῦτο δὲ μετρίοφρων ἡ ὑπερηφάνεια ἀδικουμένης ἀδυναμίας.

Τὸ ἔγγραφον τῶν Πρξένων.

«Οἱ Γενικοὶ Πρξένοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλ ς Βρεττανίας, τῆς Ῥωσίας καὶ ὁ διευθύνων τὸ Γενικὸν Πρξενεῖον τῆς Ἰταλίας, κατ' ἐντολὴν τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν καθιστᾶσι γνωστὸν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν:

"Οτι αἱ προστάτιδες Δυνάμει δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσι τὴν δημιουργηθεῖσαν νῦν κατάστασιν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἔνοχους ὑπηκόους ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης· ἐπιμένουσιν, ὅπως οἱ Κρητικοὶ ἀρχαὶ ἐφαρμοζῶσιν ἀνεν οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς τὰς εἰδικὰς διατάξεις, τὰς ἠγρωμένας διὰ διεθνῶν ἐν ἰσχύϊ συνθηκῶν, καὶ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν σοβαρῶν συνεπειῶν, ἃς τυχὸν ἀρνησις θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ προκαλέσῃ διὰ τὴν Κρήτην.

Φέροντες τὰ ὡς ἄνω εἰς γνῶσιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι τῶν προστατιδῶν Δυνάμεων τὴς Κρήτης τὴν παρακαλοῦσιν, ὅπως τοῦς φέρῃ εἰς θέαν νὰ πληροφορήσωσιν ἐπειγόντως τὰς Κυβερνήσεις τῶν περὶ τὸν ἀπορέτεων, ἀς θὰ λάβῃ ἀναφρωκῶς πρὸς τὴν παρούσαν κοινοποίησιν, καὶ δρέττονται τὴς εὐκαιρίας, ὅπως τῇ διαβεβαιώσει τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου των ἐκτιμήσεως.

Ἐν Χανίοις, τὴν 19 Ἰανουαρίου (1 Φεβ)ου) 1910.

Em. Bertrand
A. Schébounine
A. C. Wratislaw
Bartolluci Gobolini

Τὰ ἀνταλλαγέντα ἐπέσημα ἔγγραφα. Ἡ ἀποστολὴ Κρητῶν βουλευτῶν εἰς Ἀθήνας.—Ἡ περὶ τούτου Διακοίνωσις.

Τὰ κατὰ τὴν σύνεπτὸν ὑπορώρσην τῆ. κρητικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀξίωσιν τῶν ἐν Χανίοις Πρξένων τῶν Προστατίδων Δυνάμεων, ὅπως παρίστανται ἐνώπιον τῶν κρητικῶν δικαστηρίων, ἐγραψάμεν ἐκτενῶς ὅπως δήποτε ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ. Θεωροῦμεν νὸν ἀναγκαῖον νὰ καταχωρίσωμεν ἐχρν τῆς συγχρόνου πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ πολυπαθοῦς ἐκείνου καὶ ἡρωϊκοῦ τμήματος τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν τὰ μεταξὺ Πρξένων καὶ κρητικῆς κυβερνήσεως ἀνταλλαγέντα ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐν οἷς διαλαμπεῖ τοῦτο μὲν περικεκλιμμένη ἐν χρυσοχάρτοις ἡ ἀγροικικὸς καὶ ὀβριστικὴ βία, τοῦτο δὲ μετρίοφρων ἡ ὑπερηφάνεια ἀδικουμένης ἀδυναμίας.

Τὸ ἔγγραφον τῶν Πρξένων.

«Οἱ Γενικοὶ Πρξένοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλ ς Βρεττανίας, τῆς Ῥωσίας καὶ ὁ διευθύνων τὸ Γενικὸν Πρξενεῖον τῆς Ἰταλίας, κατ' ἐντολὴν τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν καθιστᾶσι γνωστὸν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν:

"Οτι αἱ προστάτιδες Δυνάμει δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσι τὴν δημιουργηθεῖσαν νῦν κατάστασιν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἔνοχους ὑπηκόους ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης· ἐπιμένουσιν, ὅπως οἱ Κρητικοὶ ἀρχαὶ ἐφαρμοζῶσιν ἀνεν οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς τὰς εἰδικὰς διατάξεις, τὰς ἠγρωμένας διὰ διεθνῶν ἐν ἰσχύϊ συνθηκῶν, καὶ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν σοβαρῶν συνεπειῶν, ἃς τυχὸν ἀρνησις θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ προκαλέσῃ διὰ τὴν Κρήτην.

"Ο πατριωτικὸς οὗτος τῶν ἑκατομμυριούχων ζῆλος δὲν ἔχει βεβαίως ὡς μόνον ἐλατήριον τὸν ἰδεαλισμόν. Εὐρεῖα καὶ ἀκατάφευτος φιλοδοξία ὑπεγροφεύει ἐν μέρει αὐτόν. Οὕτω ὁ μὲν Σωτῆρε ἐπιθύμει, ἵνα ἡ δι' ἐξόδων του γενομένη λαμπρὰ φέρῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὁ δὲ Σινᾶς, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ Ἀκαδημία, ἤθελε νὰ ἴδῃ ἀνεγειρόμενον πρὸ αὐτῆς τὸν ἀνδριάντα του. Ἐλάχιστα γνωστὸν μεταξὺ Ἑλλήνων εἶναι εἰδός τι μυστικιστικῆς αὐτοπαρνήσεως. Χάρις τῇ φιλοδοξίᾳ των ὁμως ταύτῃ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων καταλείπουσιν εἰς τὴ Δημάσιον τὰς περιουσίας αὐτῶν.

Δὲν ἀρκοῦνται ὁμως οἱ Ἕλληνες Κρόεσοι εἰς τὸ ἀνεγείρασι μέγαρα ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ μεταξὺ ὅλου μεριμνῶσι καὶ περὶ τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν αὐτῶν. Ὁ Κωνσταντινοῦς

δύναμις, εἰς ἧς τὴν ἑνότητα καὶ τὴν ὁμόνοιαν βασίζει ὁ λαὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερωτάτων αὐτοῦ πόθων, διῃρεῖτο εἰς δύο στρατόπεδα καὶ ἐταπεινοῦτο πρὸ τῆς παντοδυναμίας τῶν δημοκόπων.

Οὐδ' εἶναι σοβαρὸς λόγος, οὐδὲ θὰ ὑπάρξῃ ἀνὴρ νοῦν ἔχων, ὅστις θὰ πεισθῇ εἰς τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ὁ στρατὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει καὶ ἐν τῇ βουλῇ ἀντιπροσώπους πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ. Ἀλλὰ ποῖα εἶναι τὰ συμφέροντα ταῦτα τοῦ στρατοῦ; Ἠθικά, τὰ τῆς διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως αὐτοῦ; Ἀλλὰ τὰ συμφέροντα ταῦτα δύνανται νὰ ὑπηρετηθῶσιν ὡς ὑπηρετοῦνται τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων κλάδων τῆς διοικήσεως, οἵτινες διὰ τοῦτο δὲν ἔχουσιν ἀντιπροσώπους ἐν τῇ βουλῇ. Ὑλικὰ συμφέροντα; Ἀλλὰ συμφέροντα ὑλικὰ οὔτε ἔχει, οὔτε δικαιοῦται νὰ ἔχῃ ὁ στρατὸς ἄλλα ἢ ἐκεῖνα ἃ προσδιορίζει τὸ ἔθνος διὰ τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῶν ἄλλων νόμων. Εἶναι καιρὸς νὰ κατανοηθῇ παρὰ πάντων, ὅτι ὁ στρατὸς δὲν ἔχει ἰδίαν ὕπαρξιν ἢ ἐκείνην, ἣν τῷ προσδιορίζει τὸ ἔθνος καὶ ἂν τὸ ἔθνος φθάσῃ ποτὲ εἰς τὴν συνείδησιν, ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην στρατοῦ, στρατὸς δὲν δύναται νὰ ὑφίσταται, ἄλλως θὰ εἶναι ὄχι ἐθνικὸς στρατός, ἀλλ' ὁπλοφόρος δύναμις σκοποῦσα νὰ τυραννήσῃ τὴν χώραν.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐσχημάτισεν ἑδραίαν τὴν πεποίθησιν, ὅτι μόνον δι' ἰσχυροῦ καὶ καλῶς ὠργανωμένου στρατοῦ δύναται νὰ διατηρήσῃ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν τιμήν της ἐν τῷ κόσμῳ, ὅτι τοιοῦτος στρατὸς δύναται νὰ σχηματισθῇ, ἂν ἀφιερωθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον του καὶ ὅτι δὲν ἐσχηματίσθη μέχρι τοῦδε, διότι ἡ ἡλιθία ἐκείνη τοῦ συντάγματος ῥήτρα ἔδωκε τὴν ἔννοιαν εἰς πολλοὺς τοῦ στρατεύματος βαθμοφόρους, ὅτι ὁ στρατὸς εἶναι χωριστόν τι τοῦ ἄλλου ἔθνους καὶ κεῖται ὑπὲρ τὸ ἔθνος. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι βαθμοφόροι συνεχίζουσιν ἁπλῶς τὴν τουρκικὴν παράδοσιν τῆς στρατοκρατίας, ἣν ἔθνος φιλελεύθερον καὶ εὐνομούμενον δὲν δύναται σωφρονοῦν νὰ ἀνεχθῇ. Καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν θὰ ἀνεχθῇ βουλευτὰς ξιφοφόρους.

Ἡ περὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀμβροσίου ἀπόφασις τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης καὶ Πλατανιῶνος κ. Ἀμβροσίου, δι' ἧς κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς καθαίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος ἐπὶ παραβάσει διαφόρων κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, οἷα ἡ χειροτονία ἐπὶ χρήμασιν ἱερέων ἀναξίων, ἡ πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχήν, τὴν ἱερὰν Σύνοδον ἀνευλάβεια, ἡ ἐξύβρισις τοῦ Μητροπολίτου.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη δικαιοτάτη ἄλλως δυσηρέστησε σφόδρα τὸν λαὸν τῆς Λαρίσης, οὗ μέγα μέρος συνεκρότησε πολυπληθὲς συλλαλητήριον διαμαρτυρίας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν. Τὸ πλῆθος εἶτα μεταβὰν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἠνάγκασε τοῦτον νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην καὶ ὁμιλήσῃ πολλὰ φθεγξάμενος περὶ τῆς ἀδίκου αὐτοῦ καταδίκης.

Ἡ ἐκ τοῦ συλλαλητηρίου αἴσθησις πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὑπῆρξεν ἐνταῦθα λίαν δυσάρεστος. Ὅλοι φωνάζομεν ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας περὶ πειθαρχίας καὶ τάξεως, ἀλλ' ὅλοι ἐννοοῦμεν, ὅτι αἱ σωτηριώδεις αὗται ἀρχαὶ πρέπει νὰ τηρῶνται μόνον ὑπὸ τῶν ἄλλων. Ὁ λαὸς τῆς Λαρίσης ἠθέλησε νὰ γίνῃ δικαστὴς τῶν δικαστῶν τοῦ Ἀμβροσίου καὶ ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του. Ἀλλ' ἂν οὕτω σκέπτωνται αἱ πόλεις ἑκάστη, αὔριον θὰ σκεφθῶσιν οὕτω οἱ ἰδιῶται καθ' ἕκαστον καὶ οἱ δικαζόμενοι θὰ δικάζωσι τοὺς δικαστὰς καὶ ἕκαστος θὰ γίνηται κριτὴς τῶν ἰδίων συμφερόντων. Ἠθέλομεν νὰ μάθωμεν τὴν ἰδέαν τῶν οὕτω σκεπτομένων περὶ τοῦ τί ἐστιν ἀναρχία, ἡ φέρουσα εἰς τοὺς λαοὺς τὴν ἐσωτερικὴν ἀποσύνθεσιν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ὑποδούλωσιν.

Ἡ ἑορτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν.

Τὸ ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐτέλεσεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει τὸ σύνηθες ἐτήσιον μνημόσυνον τῶν ἀποθανόντων καθηγητῶν καὶ εὐεργετῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ἥτις εἶναι καὶ ἑορτὴ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων. Εἰς τὴν ἑορτὴν παρέστησαν οἱ ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης, ὁ Δήμαρχος, ὁ Πρύτανις μετὰ τῆς συγκλήτου, πολλοὶ καθηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ καὶ μέγα πλῆθος ἄλλου κόσμου. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησε ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀνασ. Δ. Κυριακός.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς.

Τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας ἐκηρύχθη τυπικῶς ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς. τελεσθέντος τοῦ ἁγιασμοῦ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν.

Ἡ σήμερον Τετάρτη ἔχει ὁρισθῇ ὡς ἡμέρα ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου. Ὑποψήφιοι φέρονται οἱ κ. Νέγρης καὶ Βοζίκης Ἀλλ' οἷος δήποτε καὶ ἂν ἐκλεχθῇ, ἡ ἐκλογή του οὐδεμίαν, ὡς εἰκός, ἐνέχει πολιτικὴν σημασίαν.

Ὑποτίθεται, ὅτι αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι τῆς βουλῆς θὰ ἀρχίσωσιν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. Καθ' ἃ δὲ ἐγνώσθη μεταξὺ τῶν κυριωτέρων νομοσχεδίων, ἅτινα θὰ προτάξῃ ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς εἶναι τὰ ἑπόμενα ἀληθῶς σπουδαιότατα.

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου περιλαμβάνον διατάξεις, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ἀμέσως ἐπερχομένη θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν πλήρη ἐκκαθάρισιν τοῦ Ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος ἀπολυομένων τῶν ἀνεπαρκῶν καθηγητῶν, διοριζομένων δὲ νέων τοιούτων διὰ διαγωνισμοῦ.

Περὶ συστάσεως ὀγδόου ὑπουργείου, τοῦ ὁποίου ἡ λειτουργία θὰ ἀρχίσῃ ἅμα τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ νόμου.

Περὶ ἀσυμβιβάστου τῶν ἀξιωμάτων τῶν βουλευτῶν, ὑπουργῶν, δικαστικῶν καὶ ἄλλων ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων πρὸς τὴν θέσιν διοικητικοῦ ἢ νομικοῦ συμβούλου ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει.

Περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ἀναστελλομένου ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ἔργου τῆς κατὰ τὸν τελευταῖον ψηφισθέντα νόμον ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκκαθάρισιν αὐτῶν.

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ ἐκ συμβάσεως τόκου, διὰ τοῦ ὁποίου πλήττεται ἡ τοκογλυφία.

Περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας Ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας τῶν ἀνήβων ἐργατῶν καὶ τῶν ἐργατίδων γυναικῶν ἐν γένει ὡς καὶ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου ὡρῶν ἐργασίας δι' αὐτούς.

Περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἐργατῶν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ τῶν δυστυχημάτων.

Περὶ ἐπαναφορᾶς τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινοτήτων μετὰ διαρρυθμίσεως τοῦ περὶ δήμων νόμου τοῦ 1832.

Περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας προτύπου παιδαγωγικοῦ διδασκαλείου,

Περὶ ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν.

Τὸ λαχεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐγένετο ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχειοφόρου δανείου τῶν 20, 500,000 τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ἑπόμενοι ἀριθμοί:

1,996	κερδαίνων	δραχμὰς	50000
67,859	»	»	3000
126,618	»	»	3000
171,051	»	»	3000
143,972	»	»	3000
93,678	»	»	3000
201,437	»	»	1000
18,947	»	»	1000
151,891	»	»	1000
60,510	»	»	1000
14,797	»	»	1000
69,502	»	»	1000
15741	»	»	1000
113,073	»	»	1000
141,927	»	»	1000
203,933	»	»	1000

Τὰ κερδηθέντα ποσὰ πληρώνονται τὴν 30 Ἰουνίου εἰς τραπεζογραμμάτια ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τίτλων.

Ὁ Σύλλογος τῶν ὠφελίμων βιβλέων.

Τὸ εὐεργετικώτατον ἵδρυμα τοῦ ἀειμνήστου Δ. Βικέλα, ὁ Σύλλογος τῶν ὠφελίμων βιβλίων, ἐξακολουθεῖ ὑπὸ τὴν ἔμφρονα προεδρείαν τοῦ κ. Ἀθανασάκη καὶ τὸν ἀκάματον ζῆλον τοῦ γενικοῦ αὐτοῦ γραμματέως κ. Γ. Δροσίνη, ἀκμάζον καὶ προοδεῦον καὶ συντελοῦν τελεσφορώτατα εἰς τὴν καθ' ὅλου λαϊκὴν παίδευσιν τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ γένους. Τοῦτο ἀπέδειξεν ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Ἀθανασάκη ἀναγνωσθεῖσα ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν ἑταίρων τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτησία λογοδοσία

Ὑπὲρ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον τόμων τῶν ἐρυθρῶν βιβλίων ἐστάλησαν, ἐξ ὅτου ἐφάνη ὁ σύλλογος, ἀνὰ σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν γένος, σπειροντα τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἡμέρωσιν. Τὴν σειρὰν τῶν βιβλίων τῆς πρώτης ταύτης περιόδου κλείει ὡς τόμος ἑκατοστὸς βιβλίον ἀφιερωμένον εὐστόχως εἰς τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ χορηγοῦ τοῦ Συλλόγου ἀειμνήστου Βικέλα. Ἐν τῇ σειρᾷ τῶν βιβλίων τῆς ἀρξαμένης δευτέρας περιόδου θὰ περιληφθῶσι βιβλία στενώτερον συνδεδεμένα πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ὡς γνωστὸν ἀτελέστατα θεραπευομένης ὑπὸ τοῦ περὶ ἐκπαιδευτικῶν βιβλίων νόμου, καὶ εἰς οἰκτρὰν ἐγκατάλειψιν διατελούσης πρὸ τοῦ νόμου τούτου.

Ἐν ταῖς σπουδαιοτάταις ὑπηρεσίαις, ἃς προσφέρει εἰς τὸ Γένος ὁ Σύλλογος, καταλέγεται τὸ ὅτι κατέστησεν ἑαυτὸν ὄργανον τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν ὅλων τῶν σχολείων οὐ μόνον τοῦ κράτους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ βασιλείου ἑλληνικῶν κοινοτήτων, αἵτινες πρὸς αὐτὸν ἀπευθύνονται καὶ αὐτοῦ ζητοῦσι τὰς ὁδηγίας πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀγορὰν ἐκπαιδευτικῶν ὀργάνων συμφώνων πρὸς ὅ,τι ἡ πεῖρα ἀπεδέχθη μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν τῆς δύσεως.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς.

Ἀντὶ τῆς σήμερον ἐκρίθη ὀρθότερον νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆς βουλῆς αὔριον Πέμπτην, ὅπως κατ' αὐτὴν παραστῇ μείζων ἀριθμὸς βουλευτῶν. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δραγούμης ὡς πρὸς τὸ ἐκλεχθησόμενον πρόσωπον ἐπεσκέφθη τοὺς δύο πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς κ. κ. Θεοτόκην καὶ Ῥάλλην δηλώσας, ὅτι ἐπαφίεται εἰς αὐτοὺς νὰ ὑποδείξωσι τὸν πρόεδρον ὃν ἡ κυβέρνησις θὰ θεωρήσῃ καὶ ἰδικόν της πρόεδρον. Ὁ κ. Ῥάλλης ἀπήντησεν, ὅτι θὰ δεχθῇ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειονοψηφίας ὑποδειχθησόμενον. Οὕτω ἡ ὑπόδειξις τοῦ προσώπου ἀφέθη εἰς τὸν κ. Θεοτόκην, ὅστις, καθ' ἃ λέγεται, θὰ ὑποδείξῃ τὸν κ. Λεβίδην.

Ὁ τύπος καὶ ἡ ἐθνοσυνέλευσις.

Τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης ἐξημερώθημεν ἐν Ἀθήναις ἄνευ τῶν πλείστων ἡμερησίων πρωϊνῶν ἐφημερίδων, τῶν «Ν. Ἄστεως», «Ἐμπρός», «Καιρῶν», «Σκρίπ», «Πατρίδος». Τὸ γεγονὸς εἶχε τὰς αἰτίας ταύτας: Ἀπό τινων ἡμερῶν ἐν τῇ ἀρθρογραφίᾳ τῶν ἐφημερίδων παρετηρήθη ζωηρὰ τάσις διαβολῆς τῆς περὶ ἐθνοσυνελεύσεως ἀποφάσεως παρὰ τῷ λαῷ, ἐξ ἧς ἐκινδύνευε νὰ σχηματισθῇ ῥῆγμα εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ὁμόνοιαν τοῦ ἔθνους καὶ νὰ προέλθωσιν ἀνωμαλίαι αὐτόχρημα ὀλέθριαι. Ὁ «Στρατ. Σύνδεσμος» θέλων νὰ προλάβῃ τοῦτο συνεκάλεσεν εἰς σύσκεψιν τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐδήλωσεν αὐτοῖς τοιαῦτα: «Ὅτι ἡ ἐθνοσυνέλευσις καλῶς κακῶς ἀπεφασίσθη νὰ συγκληθῇ καὶ θὰ συγκληθῇ, διότι εἰς τοῦτο ἐδεσμεύθησαν δι' ὑποσχέσεων πρὸς τὸ ἔθνος ὁ βασιλεύς, οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, ὁ «Στρατ. Σύνδεσμος» καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην εἶναι ὑπόχρεοι πάντες νὰ τηρήσωσι καὶ ἀπέναντι τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέναντι τῆς ἱστορίας. Ἡ ἀντίδρασις ἄρα κατ' αὐτῆς ἀποβαίνει οὐ μόνον ματαία, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνος, διότι ἐνδέχεται ἡ ἀντίδρασις νὰ χωρήσῃ μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀνάγκην βιαίας καταστολῆς. Διὰ τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν φιλοπατρίαν σας καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ παύσητε γράφοντες κατὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως».

Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων οὐδὲν εἰς ταῦτα εἰπόντες, μηδ' ὑποσχεθέντες ὑπακοήν, συνῆλθον καὶ συνέταξαν πρακτικόν, καθ' ὃ ἀπεφάσισαν νὰ τηρήσωσι τὴν ἐλευθερίαν τῆς κρίσεώς των καὶ τοῦ καλάμου περὶ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως. Ἀπεφάσισαν δὲ νὰ δημοσιεύσωσι τὸ πρακτικὸν τοῦτο. Τὸ πρᾶγμα ἐγνώσθη εἰς τὸν «Στρατ. Σύνδεσμον», ὅστις ἔλαβε τότε προληπτικὰ μέτρα κατὰ τῆς κυκλοφορίας τῶν ἐφημερίδων καὶ διεμήνυσε πρὸς τὸ πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων νὰ μὴ διανείμῃ τὰς ἐφημερίδας. Αἱ διευθύνσεις τούτων ἑτέρωθεν ἀπεφάσισαν λαβοῦσαι γνῶσιν τῆς ἀπαγορεύσεως νὰ μὴ ἐκδοθῶσι τὸ παράπαν. Ἀλλὰ τὴν συμφωνίαν δὲν ἐτήρησαν ὁ «Χρόνος», ἡ «Ἀκρόπολις» καὶ αἱ «Ἀθῆναι» ἐκ τῶν πρωϊνῶν, πᾶσαι δὲ αἱ ἑσπεριναί. Ἐξ οὗ ἠναγκάσθησαν καὶ αἱ ἄλλαι πρωϊναὶ νὰ μιμηθῶσιν αὐτὰς καὶ οὕτω τὴν Τετάρτην τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ἐπανεῖδε τὰ προσφιλῆ του ἀναγνώσματα.

Εἰς τὰ γεγονότα ταῦτα ἀτυχῶς δὲν ἔμεινε ξένη ἡ πολιτικὴ φιλαρχία.

Ἡ Τουρκία καὶ αἱ Δυνάμεις.

Τὸ Σάββατον οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις τῶν Δυνάμεων ἐκοινοποίησαν πρὸς τὴν Πύλην τὴν πρὸς τὴν κρητικὴν κυβέρνησιν διακοίνωσιν αὐτῶν περὶ μὴ ἀποστολῆς βουλευτῶν εἰς Ἀθήνας. Προφορικῶς δὲ ἐδήλωσαν, ὅτι εἶχον τὴν ἀπόλυτον πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπιθυμεῖ κατ' οὐδένα τρόπον περιπλοκάς. Ὁ Ῥιφαὰτ πασᾶς, ὡς εἰκὸς ἔσπευσε προφρόνως νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Α. Α. χριστιανικῶν μεγαλειοτήτων ἐν μέγα «Ἄφεριμ».

Τὸ κρητικὸν ζήτημα ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ.

Ὁ ἀκάματος φιλέλλην Ἰταλὸς βουλευτὴς κ. Γκάλλης ἐπηρώτησε τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς διακοινώσεως τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Κρήτην χαρακτηρίσας ὡς τυραννικὴν τὴν πρὸς τὴν Κρήτην διαγωγήν των. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Γκουϊτσαρδίνης ἐδήλωσεν, ὅτι σκοπὸς ἀποκλειστικὸς τῆς πρὸς τὴν Κρήτην διαγωγῆς ταύτης τῶν Δυνάμεων ἦτο ἡ τήρησις τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Χαμίτ.

Ἀντιφατικαὶ εἶναι αἱ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ πρώην Σουλτάνου εἰδήσεις. Κατὰ τὰς μέν, πνέει ἤδη τὰ λοίσθια καὶ οὐδεμία ἐλπὶς σωτηρίας ὑπάρχει. Κατὰ τὰς δέ, ἡ ὑγεία του εἶναι ἀκλόνητος καὶ πρὸς πίστευσιν τούτου ἡ νεοτουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν ἔκπτωτον μονάρχην καὶ εὐρωπαῖοι ἰατροί.

Ἐξισλάμισις Ἑλληνίδων.

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἐκ Κων)πόλεως, ὅτι τρεῖς ἀνήλικοι Ἑλληνίδες κόραι ἐξησλαμίσθησαν καὶ ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐξήγειρε τὸν ὁμογενῆ πληθυσμὸν τῆς πρωτευούσης. Ὁ ἐξισλαμισμὸς οὗτος εἶναι ἡ μυριοστὴ ἀπόδειξις τῆς συνταγματικῆς ἰσότητος καὶ τοῦ σεβασμοῦ ὅλων τῶν θρησκευμάτων. Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν πρὸς πίστευσιν τούτου τὸν ἄγριον ἐν Βεσικτὰς φόνον ἐν αὐτῷ τῷ ἀστυνομικῷ σταθμῷ τοῦ Βεσικτὰς τοῦ πτωχοῦ ἐκείνου Ἕλληνος, ὅστις διέπραξε τὸ ἔγκλημα νὰ δεχθῇ τὸν ἔρωτα μιᾶς ὀθωμανίδος καὶ νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν μετ' αὐτῆς συμβίωσίν του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀργὰ περιῆλθεν ἡμῖν ἡ λυπηρὰ εἴδησις τοῦ κατὰ τὴν 19 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους ἐν Βιέννῃ θανάτου τοῦ Ἀναστασίου Κ. Τζιάτα, Μακεδόνος τὸ γένος, ἀνήκοντος δὲ εἰς οἰκογένειαν, ἐν ᾗ ἡ φιλοπατρία θεραπεύεται ὡς θρησκεία. Ἐπὶ τῷ τοιούτῳ ἀνεπανορθώτῳ δυστυχήματι συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν γραῖαν σκληρότατα δοκιμασθεῖσαν μητέρα καὶ τοὺς ἀξιοτίμους ἀδελφοὺς τοῦ μεταστάντος.

ΤΡΑΠΕΖΑ Δ. Ι. ΣΑΜΙΩΤΑΚΗ ΚΑΙ Σ΄ΙΑΣ

33 Ὁδὸς Σταδίου καὶ ἔναντι Χρηματιστηρίου

Ἀγοραπωλησία συναλλάγματος καὶ ἔκδοσις ἐπιταγῶν (chèques) καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἁπλῶν ἢ ἐγκυκλίων (lettres de crédit circulaires) ἐπὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ.

Εἰσπράξεις τοκομεριδίων, τίτλων, συναλλαγματικῶν καὶ φορτωτικῶν ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Δάνεια ἁπλᾶ ἢ εἰς τρεχούμενον λ/σμὸν ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων, ἐμπορευμάτων ἢ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων.

Χρηματιστικαὶ ἐντολαί.—Ἐκτέλεσις οἱασδήποτε ἐντολῆς ἐνταῦθα ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ εἰς Δραχμὰς ἢ εἰς χρυσόν.

3 %	ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1/2 %	ἀπόδοσις μετὰ 3 μῆνας
4 %	ἀπόδοσις μετὰ 6 μῆνας
4 1/2 %	ἀπόδοσις μετὰ 1 ἔτος
5 %	ἀπόδοσις μετὰ 2 ἔτη καὶ πλέον

Διὰ καταθέσεις φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Ταμιευτήριον—Ἀπὸ δραχ. 6 μέχρι δραχ. 3000 ἐπὶ τόκῳ 4 1/2 % ἐτησίως.

Φύλαξις χρεωγράφων καὶ τιμαλφῶν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1910

ΔΡΑΧΜΑΙ 1.000.000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἑκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100.000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 400 000

Καθ' ἑκάστην κλήρωσιν παρέχονται κέρδη εἰς 2.000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 200.000

Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1910 ἐξεδόθησαν ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 1—25,000 **ἀκέραια γραμμάτια** παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος τιμώμενα **τεσσάρων δραχμῶν** καὶ ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 25 001—100.000 **τέταρτα γραμματίου** τιμώμενα **μιᾶς δραχμῆς** καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Κέρδη		Δραχμαὶ	Ἐν ὅλῳ
1	ἐξ	80.000	80.000
1	ἐξ	20.000	20.000
2	ἀπὸ	2.500	5.000
6	ἀπὸ	1.000	6.000
15	ἀπὸ	400	6.000
25	ἀπὸ	200	5.000
1950	ἀπὸ	40	78.000
2000			200 000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου) 1910, ἡ δευτέρα τῇ 25 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1910, ἡ τρίτη τῇ 27 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1910, ἡ τετάρτη τῇ 31 Ὀκτωβρίου (13 Νοεμβρίου) 1910 καὶ ἡ πέμπτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1910 (13 Ἰανουαρίου 1911).

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων**, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Η ΑΝΑΤΟΛΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,—ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛ. ΔΡ. 2,000,000

ΜΕΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Η ΤΡΑΠΕΖΑ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΥ (Κων/πόλεως)

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Γ. ΑΒΕΡΩΦ πρώην βουλευτής, Πρόεδρος.
Ι. ΚΑΛΑΜΑΡΗΣ βουλευτής, ἀντιπρόεδρος.
ΑΓ. ΣΧΛΗΜΑΝ βουλευτής.
Α. ΤΥΠΑΛΔΟΣ ΜΠΑΣΙΑΣ βουλευτής.
Π. ΣΑΡΟΓΛΟΥΣ εἰσοδηματίας
Ν. ΚΟΝΤΟΣ κτηματίας.
Α. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ } δικηγόροι
Ν. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ }

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΘΑΝ. Ι. ΦΙΛΩΝ

Η «ΑΝΑΤΟΛΗ» παρέχει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς παρ' αὐτῇ ἀσφαλιζομένους.

ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ
ΕΞΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΩΝ
ΔΑΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΖΩΗΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΕΩΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΛΑΪΚΑΙ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΤΥΧΑΙΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Ἠσφαλισμένον κεφάλαιον μέχρι σήμερον Δρ. καὶ ψρ. χρ. **17.000.000.**

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΛΑΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ